

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5857/2543

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาว สมจิตต์ พิมสวนผู้ร้อง นาย กิตติพงษ์ แซ่เฮงหรือแซ่เอ็ง หรือแซ่เฮ้งจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยนำรถจักรยานยนต์ของกลางไปขับแข่ง แสดงให้เห็นว่าจำเลยขับรถจักรยานยนต์เป็นและขับเก่ง การที่ผู้ร้องซึ่งเป็นมารดาไม่ทราบว่าจำเลยขับเก่งแสดงว่าไม่สนใจดูแลเอาใจใส่จำเลยซึ่งเป็นบุตรเท่าที่ควรและไม่ปรากฏว่าผู้ร้องใส่กุญแจล็อกที่วางกุญแจรถจักรยานยนต์ไว้ให้ดีเป็นเหตุให้จำเลยนำรถจักรยานยนต์ไปขับได้โดยง่ายเช่นนี้ ถือได้ว่าผู้ร้องรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำผิดของจำเลยแล้วคดีนี้สืบเนื่องจาก

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานขับรถจักรยานยนต์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ร่วมกันแข่งรถจักรยานยนต์ในทางเดินสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ใช้รถไม่จัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสพภัยขับรถจักรยานยนต์โดยไม่สวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะ และนำรถซึ่งมีอุปกรณ์ไม่ครบมาใช้ในทาง ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทุกกระทงรวมจำคุก 2 เดือน และปรับ 14,750 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปีและริบรถจักรยานยนต์ของกลาง หมายเลขทะเบียน ธลธ 507 กรุงเทพมหานครคดีถึงที่สุดแล้วผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นมารดาของจำเลยและเป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์ของกลาง มิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดขอให้สั่งคืนรถจักรยานยนต์ของกลางแก่ผู้ร้องโจทก์ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์รถจักรยานยนต์ของกลาง หากเป็นเจ้าของก็รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นได้สวนแล้วฟังว่า ของกลางเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง แต่ผู้ร้องรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดของจำเลย มีคำสั่งให้ยกคำร้องผู้ร้องอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า "ผู้ร้องเบิกความว่าจำเลยขับรถจักรยานยนต์เป็นแต่ขับไม่เก่ง ผู้ร้องไม่เคยสั่งห้ามจำเลยไม่ให้ใช้รถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุ ในวันเกิดเหตุผู้ร้องกับสามีขับรถยนต์เก่งออกไปทำธุระ กุญแจรถจักรยานยนต์ซ่อนไว้ในลิ้นชัก ส่วนรถจักรยานยนต์จอดในบ้าน จำเลยถือวิสาสะเอากุญแจรถจักรยานยนต์มาขับรถจักรยานยนต์ไปเห็นว่า การที่จำเลยนำรถจักรยานยนต์ของกลางไปขับแข่ง แสดงว่าจำเลยขับรถจักรยานยนต์เป็นและขับเก่ง การที่ผู้ร้องซึ่งเป็นมารดาไม่ทราบว่าจำเลยขับเก่ง แสดงว่าไม่สนใจดูแลเอาใจใส่จำเลยซึ่งเป็นบุตรเท่าที่ควรและไม่ปรากฏว่าผู้ร้องใส่กุญแจล็อกที่วางกุญแจรถจักรยานยนต์ไว้ให้ดีทำให้จำเลยนำไปขับรถจักรยานยนต์ได้โดยง่ายเช่นนี้ ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่าผู้ร้องรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำผิดของจำเลย ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

วสันต์ ตรีสุวรรณ · สมพล สัตยาภิธาน · ขวลิศ ธรรมภาชู

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5857/2543>